

Arrest

nr. 349 762 van 3 juli 2026
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 maart 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2026 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4, oud, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 juni 2026.

Gezien de aanvullende nota van de verwerende partij van 26 mei 2026, ingediend overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, oud, van voormelde wet.

Gezien de aanvullende nota van de verzoekende partij van 1 juni 2026, ingediend overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, oud, van voormelde wet.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. CLAES.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat G. GASPART.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, diende op 20 juni 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 30 januari 2026 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U bent een Afghaan van Pashtounse afkomst geboren op 1 januari 1991 in Hafizan in district Chaprahar in de provincie Nangarhar, en woonde hier van uw geboorte tot aan uw vertrek uit Afghanistan op de dag van de machtsovername. U bent getrouwd met [N.], met wie u drie zonen en twee dochters hebt, die op dit allemaal in Iran verblijven, maar waarvan er één is overleden. U hebt zelf een jongere broer en vier zussen, waarvan er één in Mashad in Iran is, één in Kaboel woont, één in Nangarhar leeft en één hier in België erkend is als vluchteling ([S.S.: CG: [...] en dv.: [...]). Uw vader woont nog steeds in uw dorp in Afghanistan en is hertrouwd. Uw moeder is een maand na de machtsovername overleden.

Toen uw zus jong was, heeft uw vader samen met uw paternale tante afgesproken om uw zus aan uw neef [A.], die gehandicapt is, uit te huwen. In 2013 kwam uw tante een eerste keer langs bij jullie thuis om de trouwceremonie te regelen. Uw moeder weigerde dit toen omdat uw zus te jong was. Daarna zijn ze in 2015 nog eens langsgesproken. In de laatste vijf jaar is het conflict erger geworden en stuurden uw neven, naast uw moeder ook regelmatig ouderlingen naar jullie huis om hierover te praten. Uw vader heeft in een jirga met uw neven besproken dat hij meer tijd nodig had, maar dat het in orde zou komen. In 2016 weigerde uw zus ook zelf om te huwen, en weigerden jullie in te gaan op een jirga. Uw vader bleef wel zeggen tegen uw neven dat het in orde zou komen, waardoor er in de tussentijd geen conflicten waren met uw neven. U wou dit huwelijk zelf ook niet omdat uw neef [A.] een handicap had en hij samen met zijn broer [E.] bij de taliban zaten. In 2021 zijn jullie dan, achter de rug van uw vader om, met uw zus naar de stad geweest, om haar te laten trouwen met uw maternale neef. Uw vader kon hier achteraf niet mee lachen en heeft uw moeder geslagen en uw maternale neef aangeklaagd. Met deze klacht is echter niks gebeurd omdat uw maternale neef geconnecteerd zou geweest zijn binnen de overheid. Uw vader zei ook dat hij uw moeder zou scheiden omdat ze dit had bewerkstelligd. Een maand voor de machtsovername is uw moeder in dit conflict vermoord door uw twee neven.

In 2016 bent u gestart met het openhouden van een winkel waarbij u muziek op mensen hun GSM zette. [A.] en [E.] zouden dit tegen de taliban hebben verklikt, waarop de taliban u in 2017 hebben bedreigd en het dorpshoofd u heeft gevraagd om ermee te stoppen, alsook uw vader. In de winkel was u echter bevriend geraakt met leden van het districtshuis die u hadden aangezet om lid te worden van de ALP.

In de tweede maand van 2020 bent u begonnen bij de ALP (Afghan Local Police). Na een opleiding van een maand, werd u op de checkpoint van Maru gestationeerd. In deze periode voerde u controles uit op de weg en hierbij passeerden er leden van Mullah [K.], waardoor u in zijn vizier terechtkwam. Na 4 maanden werd u overgeplaatst naar de post Gambel, waarna u 3 maanden later naar Shahaldara om dan daarna na 2 maanden naar Hafizan post te zijn overgeplaatst, waar u dan verbleef tot aan de machtsovername. Drie maanden voor de machtsovername werd u per brief door Mullah [K.] uit Mullagai gevraagd om te stoppen met uw werk, maar ook om het conflict met [A.] op te lossen. U bent ook nog door de oudere broer van [A.], [E.], gebeld vanuit de gevangenis, waarbij hij zei dat hij u zou doden wanneer hij uit de gevangenis zou komen en uw dochter zou ontvoeren. Uw vader had namelijk ondertussen de schuld van alle problemen rond het huwelijk op u afgeschoven.

U hebt de controlepost waar u op dat moment werkte, op de dag van de machtsovername verlaten en bent die ochtend naar Nangarhar getrokken van waaruit u naar Kabul trok. Vandaaruit trok u naar Iran waar u samen met uw familie 8 maanden in Mashad verbleef. Vandaaruit reisde u verder naar Turkije waar u meer dan een jaar in Istanbul verbleef. Daarna reisde u verder via Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk en Duitsland richting België, waar u op 20 juni 2024 een verzoek om internationale bescherming indiende.

U vreest te worden gedood door de taliban.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw originele taskara en de kopieën van uw trainingscertificaat en uw badge.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Omwille van de volgende redenen dient de worden besloten dat de door u aangehaalde motieven waarop u uw verzoek om internationale bescherming baseert, ongeloofwaardig zijn.

Uw algemene geloofwaardigheid wordt aangetast door volgende tegenstrijdige elementen:

Uw verklaringen over de locatie van uw vader zijn tegenstrijdig. Zo verklaarde u bij DVZ dat uw vader in Iran in Mashad verblijft (Vragenlijst DVZ, infopunt 13). Tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS, verandert u echter uw verklaringen en stelde u dat hij toen u in Turkije was voor een paar dagen naar Iran is geweest om langs te gaan bij uw jongere zus, maar dat hij daarna onmiddellijk terugkeerde naar Afghanistan (CGVS, p. 16). Het belang van de exacte verblijfplaats van uw vader zal infra blijken. Daarnaast zijn ook uw verklaringen over uw scholing tegenstrijdig. Bij DVZ stelde u tot de 9de graad naar school te zijn geweest (Vragenlijst DVZ, infopunt 11). Tijdens het persoonlijke onderhoud stelt u eerst ongeschoold te zijn en daarna slechts tot de 6de graad naar school te zijn geweest. Toen u hiermee geconfronteerd werd, verklaarde u dit effectief te hebben verklaard (CGVS, p. 6). Een dergelijk verloop van verklaringen, tast uw algemene geloofwaardigheid ernstig aan.

De gebeurtenissen die aanleiding hebben gegeven voor u om bij de ALP te gaan zijn ongeloofwaardig: Uw verklaringen over de problemen die u zou hebben gehad toen u een telefoonwinkel had zijn ongeloofwaardig.

Vooreerst is het vreemd dat u nooit bij DVZ melding heeft gemaakt van de problemen die u met de taliban hebt gehad toen u een winkel had waarbij u muziek op de telefoons van mensen zette. Ook toen u tijdens het begin van het persoonlijke onderhoud, tot driemaal toe gevraagd werd of u alle problemen heeft kunnen vertellen voor de DVZ, liet u het na hiervan melding te maken (CGVS, p. 3). Dit is des te meer problematisch voor uw geloofwaardigheid gezien u verderop aanhaalde dat dit de rechtstreeks aanleiding voor u was om zich aan te sluiten bij de ALP. Toen u hiermee geconfronteerd werd stelde u dat u dit wel vermeld zou hebben (CGVS, p. 7). Dit is echter onvoldoende. Van een verzoeker die verklaart dat zijn leven in gevaar is en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten inroept, mag te allen tijde en redelijkerwijs verwacht worden dat deze al zijn vluchtmotieven van bij het begin van de asielpcedure zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet, zeker die elementen die de onmiddellijke aanleiding hebben gegeven tot zijn vlucht uit zijn land van herkomst. U bent immers zelf verantwoordelijk voor het brengen van uw werkelijke asielmotieven. De vaststelling dat u wat dit betreft in gebreke bent gebleven en u heden volledig nieuwe asielmotieven aanbrengt, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid op zeer ernstige wijze. Ten tweede slaagt u er ook niet in om exact te stellen wanneer u de eerste keer bedreigd bent geweest door de taliban om te stoppen met uw winkel (CGVS, p. 20). Ten derde is het ook vreemd dat wanneer u gevraagd werd om alle belangrijke leden van de taliban die u kende op te noemen, u het naliet om de persoon op te noemen die u bedreigd heeft en ervoor zorgde dat u moest stoppen met uw winkel (CGVS, p. 18). Als deze persoon, die u verderop Mullah [G.] noemt, u daadwerkelijk bedreigd zou hebben, dan zou verwacht kunnen worden dat u deze naam als eerste zou noemen. Daar u dit niet heeft gedaan, tast het uw geloofwaardigheid ernstig aan. Ook voor de personen die u zouden hebben verklikt bij Mullah [G.], namelijk uw neven [E.] en [A.], zijn uw verklaringen beperkt (zie supra), en is het bovendien vreemd dat u stelt dat zij u verklikt zouden hebben aan de taliban, terwijl u verder zelf stelt dat [E.] al sinds lang lid was van de taliban (CGVS, p. 20). Bijgevolg kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaring omtrent over de bedreigingen die u hieromtrent ontvangen zou hebben.

Niet enkel de aanleiding om bij de ALP te gaan, maar ook uw job bij de ALP zelf is ongeloofwaardig omwille van volgende redenen:

Uw verklaringen over de redenen waarom u zich bij de ALP aansloot en de manier waarop u zich bij de ALP aansloot zijn tegenstrijdig en vreemd. Zo stelt u eerst dat u zich hebt aangesloten omdat u zich wou beschermen na het incident in uw telefoonwinkel (CGVS, p. 20), terwijl u verderop dan weer stelt dat u het deed om sterker te staan in het conflict rond uw zus. Wanneer u hiermee geconfronteerd werd stelt u dat dit niet meer het geval was, maar dat u zich heeft aangesloten omdat u bedreigd werd door de taliban en omdat u interesse had in werken voor de overheid (CGVS, p. 25). U zou hierbij overhaald zijn door vrienden die langskwamen bij u in de winkel en u voorstelden om voor de overheid te gaan werken. Echter wanneer er gevraagd werd naar wie deze vrienden waren, stelde u vaagweg dat het leden van het districtshuis waren. Toen u opnieuw gevraagd werd over wie deze personen waren, waren het plots onbekenden en kon u niks over hen vertellen (CGVS, p. 25). Als zij u daadwerkelijk overhaalt hebben om u bij de ALP aan te sluiten, zou u minstens iets over hen moeten kunnen verklaren. Daar dit niet het geval is, tast dit uw geloofwaardigheid ernstig aan. Het is ook niet alleen bijzonder vreemd dat u niet eenduidig kan benoemen

waarom u zich hebt aangesloten bij de ALP, maar ook dat u zich zou hebben laten overtuigen door quasi onbekenden om een job te doen die in een nog veel slechter daglicht stond bij de taliban dan uw vorige job in de telefoonwinkel. Als u weldegelijk uzelf wenste te beschermen tegen de taliban, zou verwacht kunnen worden dat u voor een minder opvallende job bij de overheid zou hebben gekozen. Daar u ook dit niet gedaan hebt, tast het uw geloofwaardigheid verder aan. In dat opzicht is het bovendien ook vreemd om aan te nemen dat uw vader, die u verzocht om te stoppen met uw job in de telefoonwinkel omdat dit problemen opleverde voor de taliban, akkoord zou zijn gegaan met uw keuze om zich aan te sluiten bij de lokale politie, een job die, zoals reeds eerder vermeld, in een nog slechter daglicht bij de taliban stond. Bijgevolg tast dit uw geloofwaardigheid verder aan.

Ten tweede kan er ook weinig geloof worden gehecht aan de documenten die u ter ondersteuning van uw job hebt neergelegd. Zo is het vreemd dat u pas tijdens het persoonlijk onderhoud melding maakt van een fout op het document afkomstig van het politiehoofdkwartier en het dus naliet om hierover melding te maken tijdens het eerste persoonlijke onderhoud bij DVZ. Op het document staat dat u van 03/01/1399 (= 21 maart 2020) tot 31/05/1400 (= 21 augustus 2021), over een periode van 18 maanden training zou hebben gevolgd. U verklaarde dat het eigenlijk slechts over 1 maand gaat, maar dat ze 18 hebben geschreven. Daar ook de periode tussen de data op het certificaat 18 maanden bedraagt, kan het geenszins gaan om een simpele schrijffout. Bovendien kan u ook niet zelf verklaren hoe het komt dat deze fout is gemaakt (CGVS, p. 3-4). Bovendien blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 13 september 2024 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20240913.pdf) dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen. Zeker gezien het louter om kopieën gaat die bovendien doormiddel van eenvoudig knip- en plakwerk kunnen worden gemanipuleerd, wat de bewijswaarde ervan enkel meer gering maakt.

Ten derde zijn ook uw verklaringen over uw effectieve takenpakket vaag. Wanneer u gevraagd werd om alles te vertellen dat u weet over uw gedetailleerde takenpakket bij de ALP, stelde u opnieuw vaagweg dat u bewaakte en patrouilleerde. Nadat u drie keer, op verschillende manieren gevraagd werd om meer informatie te geven over uw taken bij de ALP, bleef u dezelfde vage verklaringen afleggen en stelde u dat dit alles was dat u er over kon vertellen (CGVS, p. 9). Toen u daarop specifiek gevraagd werd om te vertellen wat het bewaken en het patrouilleren apart inhield, bleven uw verklaringen even vaag en weinig doorleefd. Zo verklaarde u vaagweg dat u bij het patrouilleren gewoon wat rondwandelde om te zorgen voor de veiligheid. U slaagde er echter niet in om te verklaren wat u concreet deed om voor de veiligheid te zorgen (CGVS, p. 13). Ook bij het bewaken komen uw verklaringen niet verder dan het stereotype bewaken van de toren (CGVS, p. 10).

Ten vierde zijn ook uw verklaringen over leidinggevend en directe collega's ruim onvoldoende. Wanneer gevraagd naar wie de collega's waren met wie u het meeste samenwerkte, noemde u drie namen, namelijk [A.N.], [G.H.] en [A.]. Over [A.] kan u enkel verklaren dat hij een soldaat was, en over [A.N.] weet u enkel dat hij een soldaat was en van Maru afkomstig is. U hebt geen persoonlijke informatie over uw collega's, noch weet u zelf tot welke stam ze behoren. Daar u zelf aangaf dat dit de collega's waren met wie u het meeste samenwerkte, zou verwacht kunnen worden dat u meer informatie over hen zou weten (CGVS, p. 12). Dat u zelfs hun stam niet kan geven, is gezien de tribale context van Afghanistan geheel ongeloofwaardig. Ook over uw leidinggevend blijft de informatie zeer beperkt en geraakt u nauwelijks verder dan hun naam en functie en het dorp waarvan ze afkomstig zijn. Dat u geen enkel persoonlijke informatie over uw directe leidinggevende kan geven, is weinig geloofwaardig (CGVS, p. 10-11). Bijgevolg tast dit de geloofwaardigheid van uw bewering bij de ALP te zijn geweest ernstig aan.

Ten vijfde, verklaarde u dat er 32 kogels in een magazijn zitten van een Kalasjnikov (CGVS, p. 9). Uit COI blijkt echter dat de magazijnen die compatibel zijn met Kalasjnikovs 30, 40 of 75 patronen bevatten (zie blauwe map). Als u daadwerkelijk dagelijks met een Kalasjnikov zou hebben gewerkt, kan verondersteld worden dat u hiervan op de hoogte bent.

Ten zesde verklaarde u ook problemen te hebben gehad in uw job als lid van de ALP met een Mullah genaamd [K.]. Wanneer u echter gevraagd werd om alles te vertellen over deze Mullah dat u weet geraakt u niet verder dan dat hij een lid was van de taliban en afkomstig was van Maru en in de bergen leefde (CGVS, p. 17). Als u daadwerkelijk met Mullah [K.] geconfronteerd werd tijdens de uitoefening van uw job bij de ALP, zou verwacht kunnen worden dat u meer over hem zou kunnen vertellen. Daar dit niet het geval is, tast het uw geloofwaardigheid verder aan.

Ten zevende, verklaarde u ook dat u bij de ALP regelmatig versterkt werd door leden van het nationale leger. U hebt echter geen idee welk korps van het nationale leger er gestationeerd was in uw regio, noch weet u wie de lokale commandant van het leger was (CGVS, p. 14). Als u daadwerkelijk operaties deed waarbij u versterkt werd door leden van het nationale leger, zou verondersteld kunnen worden dat u op zijn minst deze beperkte informatie over hen hebt. Daar dit niet het geval is, tast het uw geloofwaardigheid ernstig aan.

Uw verklaringen over de problemen die u zou hebben gehad als gevolg van het huwelijk van uw zus, zijn ongeloofwaardig.

Vooreerst is het überhaupt vreemd dat u zeggenschap zou hebben over de huwelijkspartner van uw zus, daar uw vader nog in leven is en hij haar al had uitgehuwd. Dit staat lijnrecht tegenover de gangbare principes uit de Pashtunwali, waarin respect en eervol gedrag ten aanzien van ouderen centraal staat, en de vader als hoofd van het huishouden het huwelijk voor zijn dochter regelt (zie blauwe map). Wanneer u hiermee geconfronteerd werd tijdens het persoonlijke onderhoud, antwoordde u vaagweg dat u de oudste zoon was en dat uw neef gehandicapt was (CGVS, p. 20-21). Dit is echter onvoldoende. Als u daadwerkelijk op deze manier gehandeld hebt tegen de Pashtunwali in, zou verwacht kunnen worden dat u hier meer bewust mee om zou zijn gegaan en hier dus ook duidelijk verklaringen over kan afleggen. Daar dit niet het geval is, tast het uw geloofwaardigheid ernstig aan.

Ten tweede is het ook opmerkelijk dat uw vader, die het huwelijk met uw neef [A.] heeft geregeld, nog steeds in Afghanistan verblijft (CGVS, p. 5). Zeker gezien uw zus trouwde met iemand anders, en hij de persoon was die uw zus initieel had beloofd aan zijn neef en uw zus volgens de Afghaanse gebruiken nog altijd ten laste van hem was en hij de verantwoordelijkheid hierrond draagt, zou verwacht kunnen worden dat [E.] en [A.] vooral uw vader zouden targetten omdat het onderhandelde huwelijk niet kon doorgaan. Daar dit niet het geval is, tast het uw geloofwaardigheid omtrent de gebeurtenissen rond de uithuwelijking van uw zus ernstig aan.

Ten derde zijn uw verklaringen over uw eigenlijk neven [E.] en [A.] ruim onvoldoende. Wanneer gevraagd om alles te vertellen dat u over uw neven wist, verklaarde u enkel te weten dat [A.] gehandicapt is en [E.] al lang bij de Taliban zat in Charprahar en behoorde tot de groepering van Mullah Gy. Toen u gevraagd werd of u nog meer weet, antwoordde u negatief. U hebt geen persoonlijke informatie over hen, behalve dat ze uw neven zijn. U weet niet wat hun exacte rol binnen de Taliban was. U verklaarde dat [E.] commandant was en dat [A.] gewoon een lid was met een geweer, maar u kan hier verder niks meer over vertellen behalve dat ze rondgingen in de dorpen in Charprahar. Noch kan u iets vertellen over de omstandigheden waarin uw neef [E.] zich bij de Taliban heeft aangesloten (CGVS, p. 21-22). U verklaart ook niks te weten over hun huidige toestand omdat u niet in het dorp bent. U weet echter wel dat ze nog steeds actief zijn in Charprahar uit contacten met uw schoonbroer die hier ook woont (CGVS, p. 21). Gezien u nog in contact staat met uw schoonbroer, zou verondersteld kunnen worden dat u via hem meer informatie zou hebben ingewonnen over de huidige situatie van uw twee neven. Daar dit niet gebeurd is, tast uw geloofwaardigheid ernstig aan.

Ten vierde, zijn uw verklaringen over de dood van uw moeder, die volgens uw verklaringen in het conflict zou zijn gedood, tegenstrijdig. Tijdens uw eerste interview bij DVZ dat plaatsvond op 30 juli 2024, stelde u dat uw moeder anderhalf jaar geleden overleden is, wat dus zou overeenkomen met de periode begin 2023 (Vragenlijst DVZ, infopunt 13). Tijdens het persoonlijke onderhoud stelde u plots dat uw moeder een maand na de machtsovername is overleden, wat overeenkomt met september 2021 (CGVS, p. 15). Dat uw verklaringen hieromtrent dermate uiteenlopend zijn, tast uw verklaringen over dit incident ernstig aan.

Documenten:

De kopieën van uw badge en uw trainingscertificaat werden reeds hierboven besproken. Uw taskara staat in deze beslissing niet ter discussie. Toch dient te worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 13 september 2024 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20240913.pdf) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-05/2024_CG_AFG_Final.pdf) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de eerste maanden na de machtsovername het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten werd gerapporteerd in 2023 en 2024.

In de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers. De dodelijkste incidenten bestonden uit aanslagen van ISKP tegen sjiiitische Hazara's. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban

tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front of het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, en over aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 30 september 2024 twee burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Verder richt ISKP haar aanslagen vnl. op de sjiiitische Hazara-gemeenschap. Na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023 wordt de operationele capaciteit van ISKP beschouwd als veel beperkter dan enkele jaren geleden en was er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

ACLED registreerde in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Herat. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (48), gevolgd door Herat (37) en Baghlan (36).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen en regio's kunnen bezoeken die voordien onbereikbaar waren.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt is vnl. het gevolg van natuurrampen.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. Het aandeel Afghanen met een acute voedselonzeekerheid daalde in 2023 van 40 naar 29%. UNOCHA geeft aan dat in 2024 bijna 24 miljoen Afghanen humanitaire hulp nodig hebben. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a)

de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari_de_EUAA_COI_Query_Afghanistan_Major_legislative_security-related_and_humanitarian_developments_van_4_november_2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de

taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021 en kende 2023 een stagnatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Bovendien moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>, de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf en de SEM, Focus Afghanistan – Return from abroad van februari 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/sem_focus_afghanistan_return_from_abroad_20250214.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur.

Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. In augustus 2024 wordt gemeld dat het aantal hooggeplaatste figuren dat na de machtsovername terugkeerde naar Afghanistan in het kader van de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen is tot bijna 1000 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van onder meer Kaboel, Kandahar, Jalalabad, Khost, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Het aantal gedwongen repatriëringen vanuit Europa naar Afghanistan bleef de voorbije jaren zeer laag. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 en 2024 gaat het opnieuw om tienduizenden Afghanen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan werden sinds 2022 vele honderdduizenden Afghaanse migranten gerepatriëerd.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer. Op de luchthaven van Kaboel werd in oktober 2023 opnieuw een 'reception desk' voor terugkeerders geopend door IOM en het Afghaanse ministerie van 'Refugees and Repatriation'.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen, terwijl een andere bron aangeeft dat er dagelijks Afghanen uit Westerse landen aankomen en dit niet tot problemen leidt. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd. Grenscontroles worden door bronnen omschreven als 'oppervlakkig'.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen.

De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet

systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan dat de taliban terugkeerders doorgaans goed behandelen en dat ze geen weet hebben van acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij

terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel werpt verzoeker de schending op van:

"- artikel 1 van de Vluchtelingenconventie van 1951 ondertekend te Genève;

- artikel 3 EVRM;*
- artikelen 2 en 3 Anti-folterverdrag;*
- artikelen 6 en 7 IVBPR;*
- artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 48/6 Vreemdelingenwet;*
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;*
- het zorgvuldigheidsbeginsel (meerbepaald de vereiste om alle elementen van het dossier in aanmerking te nemen, het dossier op een voorzichtige wijze te behandelen en de beslissing op een nauwkeurige wijze voor te bereiden en op pertinente informatie te doen berusten);"*

Na een "situatieschets in huidig Afghanistan" waarbij hij landeninformatie aanhaalt gaat hij in op "de beoordeling van het vluchtrelaas door verwerende partij" waarbij hij probeert de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Vervolgens gaat hij in op "[h]et onderzoek naar de nood aan internationale bescherming omwille van (toegeschreven) vorm van verwestering". Na een theoretische uiteenzetting onder het kopje "principes" gaan verzoeker in op de concrete individuele elementen waaronder zijn leeftijd, de duur van zijn verblijf en integratie evenals het voormalig lid zijn van de ALP als risico verhogende factor. Tot slot beschrijft hij aan de hand van landeninformatie de actuele situatie in Afghanistan onder het talibanregime waarbij hij onder meer ingaat op "de strengere moraalwetten".

2.2. Aanvullende nota

2.2.1. Verweerder maakt op 26 mei 2026 een aanvullende nota over waarin een evaluatie van de actuele situatie in Afghanistan wordt gemaakt. Hij verwijst via consulteerbare weblinks naar:

- EUAA "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022;
- EUAA "Afghanistan: Security Situation" van augustus 2022;
- EASO "Afghanistan Country Focus" van januari 2022;
- EUAA "Afghanistan Country Focus" van december 2023;
- EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van mei 2024;
- EUAA "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022;
- EASO Country of Origin Information Report "Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020;
- EUAA "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022;

- UNAMA "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan" van juni 2023;
- COI Focus "Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban" van 14 december 2023;
- EUAA COI Query "Afghanistan – Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van februari 2024;
- EUAA "Afghanistan – Country Focus" van november 2024;
- EUAA "Afghanistan – Country Focus" van januari 2026;
- EUAA "COI Query Afghanistan. Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 27 maart 2026.

2.2.2. Verzoeker maakt op 1 juni 2026 een aanvullende nota over waarbij hij het attest van vluchteling van zijn zus S.S. en van haar twee dochters S.M. en A.M. voegt. Hij voert aan dat deze attesten van belang zijn bij de beoordeling of hij bij terugkeer naar Afghanistan zal worden beschouwd als verwesterd.

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het administratief dossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3.2. Beoordeling

Na analyse van het rechtsplegingsdossier wordt geoordeeld dat in de huidige stand van zaken niet alle elementen voorliggen teneinde met kennis van zaken een beoordeling te kunnen maken van verzoekers nood aan internationale bescherming.

Verzoeker verklaarde onder meer dat hij Afghanistan is ontvlucht omwille van een conflict met zijn paternale neven A. en E. die lid zijn van de taliban. Verzoeker verklaart dat zijn zus S.S. door zijn vader werd beloofd aan verzoekers paternale neef A. Verzoekers zus weigerde met hem te huwen omdat hij lid was van de taliban en gehandicapt. Ze dreigde ermee zichzelf in brand te steken wanneer het huwelijk zou doorgaan. Zes maanden voor de machtsovername ging verzoeker samen met zijn moeder en voormelde zus naar de stad. Ze lieten er zijn zus religieus huwen met zijn maternale neef die werkzaam was voor de voormalige Afghaanse overheid. Toen zijn vader dit te weten kwam heeft hij verzoekers moeder geslagen, dreigde hij van haar te scheiden en heeft hij zijn maternale neef aangeklaagd. Hierna werd verzoeker bedreigd door zijn paternale neven. Hij verklaart dat E. hem opbelde en dreigde zijn jongere zus K. en zijn dochter S. te ontvoeren. Verzoekers schoonbroer (maternale neef) hielp hen Afghanistan te ontvluchten naar Iran. Bij de machtsovername is verzoeker gevlucht uit Afghanistan. Zijn zus S.S. is na hem ook gevlucht en werd ondertussen in België samen met haar twee dochters erkend als vluchteling. Verzoeker verklaart dat zijn moeder een maand na de machtsovername is gedood omwille van dit conflict.

In de bestreden beslissing kan worden gelezen dat de commissaris-generaal verzoekers verklaringen over de problemen die hij zou hebben gehad als gevolg van het huwelijk van zijn zus ongelooftwaardig acht.

Uit de bestreden beslissing en de aanvullende nota van verzoeker blijkt evenwel dat de commissaris-generaal verzoekers zus S.S. heeft erkend als vluchteling. De Raad stelt vast dat hij geen kennis heeft van de grondslag van de erkenningsbeslissing in hoofde van verzoekers zus en evenmin of zij tijdens het gehoor bij het CGVS eventueel verklaringen heeft afgelegd over voormeld huwelijk en de eruit voortvloeiende problemen. De commissaris-generaal was ter zitting niet aanwezig om hierover verdere duiding te geven. De commissaris-generaal stelt in haar beslissing louter vast dat aan verzoekers zus S.S. en haar twee dochters de vluchtelingenstatus werd toegekend.

Gezien verzoeker verklaart dat het conflict dat is ontstaan met zijn paternale neven - die taliban zijn -naar aanleiding van het huwelijk van zijn zus S.S. dat hij mee heeft bewerkstelligd mee aan de basis zou liggen van zijn vlucht uit Afghanistan en zijn vrees voor vervolging door deze neven en de taliban bij terugkeer, is het essentieel om nadere toelichting te krijgen over de concrete grondslag en draagwijdte van de erkenning in hoofde van verzoekers zus in het licht van verzoekers persoonlijke situatie.

Gezien de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad bijgevolg aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°,oud, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° (oud), van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 30 januari 2026 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juli tweeduizend vierentwintig door:

M. CLAES,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT

M. CLAES